

**Protokół nr 23/2011
z posiedzenia Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa
Rady Miejskiej Wrocławia
z 28 listopada 2011 r.**

BRM-ZKO.0012.12.20.2011

Posiedzenie Komisji prowadził przewodniczący Krzysztof Kilarski.

Na ogólną liczbę 6 radnych, nieobecni byli: radny Tomasz Hanczarek i radny Andrzej Nabzdyk.

Lista osób spoza Komisji, które uczestniczyły w posiedzeniu, stanowi załącznik nr 1 do niniejszego protokołu.

Porządek posiedzenia:

I. Zaopiniowanie projektów uchwał w sprawie:

- 1) zmiany uchwały nr IV/18/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2011 rok - **druk nr 429/11;**
- 2) zmiany uchwały nr IV/17/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta - **druk nr 430/11;**
- 3) zmiany uchwały nr XXXI/1037/09 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie wyznaczenia Obszaru Wsparcia oraz przyjęcia programu przedsięwzięć rewitalizacyjnych współfinansowanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Dolnośląskiego na lata 2007 – 2013 - **druk nr 401/11;**
- 4) wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia - **druk nr 403/11;**
- 5) wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia - **druk nr 402/11.**

II. Rozpatrzenie wezwań i skarg:

- 1) rozpatrzenie skargi Wojewody Dolnośląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie północnego odcinka ulicy Żmigrodzkiej we Wrocławiu - **druk nr 418/11;**
- 2) rozpatrzenie skargi Wojewody Dolnośląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Strzegomskiej we Wrocławiu - **druk nr 419/11;**
- 3) rozpatrzenie skargi Wojewody Dolnośląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie Alei Generała Józefa Hallera i ulicy Ojca Beyzyma we Wrocławiu - **druk nr 420/11;**
- 4) wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego - **druk nr 431/11;**
- 5) rozpatrzenia wezwania Pani [REDACTED] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie rozpatrzenia skargi Pani [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 421/11;**
- 6) rozpatrzenia skargi Pani [REDACTED] na Prezydenta Wrocławia - **druk nr 423/11;**

- 7) rozpatrzenia skargi rodzin repatrianckich [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 425/11**;
- 8) rozpatrzenia skargi Pani [REDAKTOWANE] na Dyrektora Zarządu Zastobu Komunalnego we Wrocławiu – **druk nr 426/11**;
- 9) rozpatrzenia skargi Państwa [REDAKTOWANE] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu – **druk nr 427/11**.

III. Sprawy bieżące:

- 1) Odpowiedź Dyrektor Departamentu Infrastruktury i Gospodarki, Pani Elżbiety Urbanek na pisma Rady Osiedla Nadodrże, skierowane do Prezydenta Wrocławia dot. zajęcia stanowiska w sprawie udroźnienia odcinka drogi łączącego ul. Jedności Narodowej a ul. Trzebnicką poprzez połączenie ulic Rychtalskiej z Zakładową.
- 2) Pismo Pana [REDAKTOWANE] skierowane do Straży Miejskiej (do wiadomości Komisji) dot. wyjaśnienia braku reakcji ze strony Straży Miejskiej na nieprawidłowo zaparkowane pojazdy przy ul. Rogowskiej na odcinku między ul. Strzegomską, a Komorowską i dalej w kierunku ul. Zemskiej.
- 3) Pisma Pani [REDAKTOWANE] i Pani [REDAKTOWANE] (kandydatów na ławników) dotyczące odwołania od postanowienia RMW w sprawie pozostawienia bez dalszego biegu wniosków na ławnika.

IV. Wybór Wiceprzewodniczącego Komisji.

V. Przyjęcie protokołów: nr 21/2011 z dnia 25 października 2011r. i nr 22/2011 z 14 listopada 2011r.

VI. Wolne wnioski.

Ad. I.

W tym miejscu Komisja przeszła do zaopiniowania projektów uchwał w sprawie:

- 1) zmiany uchwały nr IV/18/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie budżetu Miasta na 2011 rok - **druk nr 429/11** - postanowiła w głosowaniu (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 2) zmiany uchwały nr IV/17/10 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie przyjęcia wieloletniej prognozy finansowej Miasta - **druk nr 430/11** - postanowiła w głosowaniu (za – 3, przeciw – 0, wstrzymał się – 1 radny) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 3) zmiany uchwały nr XXXI/1037/09 Rady Miejskiej Wrocławia w sprawie wyznaczenia Obszaru Wsparcia oraz przyjęcia programu przedsięwzięć rewitalizacyjnych współfinansowanych w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego dla Województwa Dolnośląskiego na lata 2007 – 2013 - **druk nr 401/11** - postanowiła w głosowaniu (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych) pozytywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 4) wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia - **druk nr 403/11** - postanowiła w głosowaniu (za – 1, przeciw – 2, wstrzymał się – 1 radny) negatywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały;
- 5) wydania opinii o lokalizacji kasyna gry na terenie Wrocławia - **druk nr 402/11** - postanowiła w głosowaniu (za – 0, przeciw – 2, wstrzymało się – 2 radnych) negatywnie zaopiniować przedmiotowy projekt uchwały.

Ad. II.

Następnie Komisja przeszła do rozpatrzenia następujących skarg i wezwań:

- 1) skargi Wojewody Dolnośląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie północnego odcinka ulicy Żmigrodzkiej we Wrocławiu – **druk nr 418/11**. Wobec odrębnego, niż Wojewoda Dolnośląski stanowiska, Komisja jest zdania, że skargę należy oddalić co pozwoli na kontynuowanie procedury skargowej przed sądem administracyjnym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o oddalenie skargi Wojewody Dolnośląskiego;
- 2) skargi Wojewody Dolnośląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zago-

spodarowania przestrzennego w rejonie ulicy Strzegomskiej we Wrocławiu – **druk nr 419/11.** Wobec odrębnego, niż Wojewoda Dolnośląski stanowiska, Komisja jest zdania, że skargę należy oddalić co pozwoli na kontynuowanie procedury skargowej przed sądem administracyjnym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o oddalenie skargi Wojewody Dolnośląskiego;

3) skargi Wojewody Dolnośląskiego do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu na uchwałę w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie Alei Generała Józefa Hallera i ulicy Ojca Beyzyna we Wrocławiu – **druk nr 420/11.** Wobec odrębnego, niż Wojewoda Dolnośląski stanowiska, Komisja jest zdania, że skargę należy oddalić co pozwoli na kontynuowanie procedury skargowej przed sądem administracyjnym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o oddalenie skargi Wojewody Dolnośląskiego;

4) rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewody Dolnośląskiego z dnia 17 listopada 2011r. dotyczącym uchwały nr XVIII/331/11 RMW z dnia 20 października 2011r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego alei Śląskiej i ul. Królewieckiej we Wrocławiu – **druk nr 431/11.** Zgodnie z treścią w/w rozstrzygnięcia nadzorczego Wojewoda dolnośląski stwierdził nieważność § 8 ust. 2 oraz § 13 w/w uchwały. Zgodnie z art. 17 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uzgodnienie projektu planu przez właściwego wojewódzkiego konserwatora zabytków jest niezbędne dla zachowania wymogów w/w ustawy w zakresie trybu sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Uchylone przez Wojewodę ustalenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w rejonie alei Śląskiej i ul. Królewieckiej zawarte w § 8 ust. 2 zostało uwzględnione w treści uchwały zgodnie z wytycznymi Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków przekazanymi do sporządzanych w tym samym okresie innych projektów, w celu niezbędnego uzgodnienia projektu planu. Ponadto należy zauważyć, że pomimo stwierdzenia nieważności przedmiotowego zapisu planu, obowiązują przepisy określone w ustawie o ochronie zabytków, i opiece nad zabytkami, dotyczące zasad prowadzenia prac ziemnych oraz ustalające zakres obowiązku badań archeologicznych, jakie muszą zostać przeprowadzone w sytuacji, gdy osoba fizyczna lub jednostka organizacyjna, zamierzają realizować roboty budowlane przy zabytku nieruchomym. A zatem Komisja wnioskuje o nie wnoszenie skargi do WSA. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nie wnoszenie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Dolnośląskiego;

5) wezwania Pani [REDAKTOWANE] do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą w sprawie rozpatrzenia skargi Pani [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 421/11.** Pani [REDAKTOWANE] wezwała Radę Miejską Wrocławia do usunięcia naruszenia prawa jakie nastąpiło uchwałą Rady Miejskiej Wrocławia Nr XVII/339/11 z dnia 20 października 2011 r. w sprawie rozpatrzenia złożonej przez wzywającą skargi na Prezydenta Wrocławia. W przedmiotowym wezwaniu w/w zarzuciła Radzie naruszenie szeregu przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, w tym nierzetelne rozpatrzenie skargi oraz wyciągnięcie błędnych wniosków. W szczególności zaś skarżąca kwestionuje stan faktyczny ustalony w toku postępowania. Zdaniem Komisji uchwała o rozstrzygnięciu skargi podjęta w trybie działu VIII KPA, nie podlega kognicji sądu administracyjnego. Zatem formalnoprawnie winna zostać przez sąd odrzucona. Zaś osoba niezadowolona z rozstrzygnięcia Rady może wnioskować do Wojewody o podjęcie działań w trybie nadzoru, względnie skargowym. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowego wezwania;

6) skargi Pani [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 423/11.** Pismem z dnia 22 września br. Pani [REDAKTOWANE] złożyła skargę na działalność Prezydenta Wrocławia w zakresie zaniedbania i nienależytego wykonywania zadań związanych z zarządzaniem nieruchomością gminną, a także przewlekłe i biurokratyczne załatwianie spraw. Skarżąca wskazuje, iż jest właścicielką lo-

kalu mieszkalnego przy ul. [REDAKTOWANE]. Budynek przy ul. [REDAKTOWANE] jest współwłasnością gminy i dwóch osób prywatnych. W wyniku sądowej procedury wszczętej na wniosek gminy sąd wyraził zgodę na adaptację strychu. W sierpniu ubiegłego roku zarządca nieruchomości GA-MI wystąpił do właścicieli z projektami dot. adaptowanego lokalu. Proponowany sposób rozwiązywania spraw polegający na wyrażeniu zgody na zmianę przeznaczenia części wspólnej nieruchomości oraz wynajmu lokalu powstałego w wyniku adaptacji oraz zmianę wielkości udziału części wspólnych (projekt uchwały) jest zdaniem skarżącej bezprawny. Jak twierdzi, nie może wyrazić zgody na coś, o czym zdecydował kilkanaście lat temu sąd, tj. adaptacji strychu. Jako współwłaściciel zgadza się jednak na wynajem lokalu oraz zmianę udziału w częściach wspólnych. Zmiana jednak udziałów nieruchomości musi odbyć się z uwzględnieniem praw (także finansowych) wynikających z prawa własności. W związku z tym, że skarżąca jest współwłaścicielką lokalu nr [REDAKTOWANE], zażądała części wniesionych opłat pobieranych przez gminę (bezprawnie) od osób zamieszkających w lokalu nr [REDAKTOWANE]. Gmina za pośrednictwem spółki Wrocławskie Mieszkania odmówiła spełnienia żądania. Na skargę wniesioną 20 maja br. do Prezydenta Wrocławia nie otrzymała odpowiedzi do chwili obecnej. Wg ustnej informacji uzyskanej przez skarżącą w sekretariacie Wiceprezydenta, pisma te zostały przekazane do spółki Wrocławskie Mieszkania. Odpowiedzi zamiast Prezydenta udzieliła wspomniana spółka pismem z dnia 16 maja br. Wobec powyższego Pani [REDAKTOWANE] składa skargę na sposób załatwienia wcześniejszej skargi. Z wyjaśnień złożonych w sprawie w wyniku, iż w budynku przy ul. [REDAKTOWANE] znajduje się 5 lokali mieszkalnych, w tym 2 własnościowe. Lokal nr [REDAKTOWANE] wyodrębniony został w 1977 w stosunku do istniejących w tym czasie 4 lokali mieszkalnych. W roku 2005 nastąpiło wyodrębnienie lokalu [REDAKTOWANE], a jego udziały w częściach wspólnych nieruchomości wyliczone zostały z uwzględnieniem istniejącej już adaptacji strychu. W 2004r. na wniosek jedyne go w tym czasie właściciela lokalu wyodrębnionego nastąpiło przekształcenie prawa użytkowania wieczystego gruntu w prawo własności. W ewidencji prowadzonej przez Zarząd Ewidencji, Kartografii i Katastru Miejskiego, lokal mieszkalny nr [REDAKTOWANE] powstały w wyniku adaptacji strychu uwidoczni ony jest jako lokal gminny. W 1984r. postanowieniem sądu Zarząd Budynków Mieszkalnych upoważniony został do kontynuowania robót związanych z adaptacją budynku, przy czym jak wynika z wyjaśnień przedstawiciela Prezydenta, z analizy akt sądowych wynika, iż część strychu na której dokonano adaptacji była przydzielona do użytkowania Gminie Wrocław. Tym samym wszelkie pożytki z poszczególnych części strychu przysługują jedynie właścicielom, a więc Gminie. W odpowiedzi na skargę nie ustosunkowano się jednak do zarzutu naruszenia przepisów kpa dot. właściwości rozpatrzenia skargi z maja br. Uwzględniając przedstawiony wyżej stan faktyczny i prawny należy wskazać, iż pismo z dnia 20 maja br. zawiera znamiona skargi na pracowników spółki komunalnej, tj. Wrocławskie Mieszkania Sp. z o.o. zatem właściwą do jej rozpoznania była spółka. Co zaś się tyczy zarzutu merytorycznego, wskazać należy, iż wyroki sądowe w niniejszej sprawie rozstrzygają jedynie kwestie wyrażenia zgody na kontynuowanie prac adaptacyjnych. Nie zawierają natomiast żadnego rozstrzygnięcia w przedmiocie statusu formalno – prawnego lokalu nr [REDAKTOWANE] przy ul. [REDAKTOWANE]. Ponieważ jest to problematyka dot. sfery prawa prywatnego, a więc regulowana przepisami kodeksu cywilnego, jej rozstrzygnięcie może nastąpić wyłącznie na drodze cywilno-prawnej, co oznacza, że rozstrzyganie w tym zakresie na gruncie działu VIII skargi i wnioski jest nieuzasadnione. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

7) skargi rodzin repatrianckich [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] oraz [REDAKTOWANE] na Prezydenta Wrocławia – **druk nr 425/11**. Pismem z dnia 20 września br. skierowanym do Prezydenta, przekazany m wg właściwości do Biura RM Wrocławia kilka rodzin repatriantów zamieszkających we Wrocławiu złożyło skargę na Prezydenta Wrocławia jako organu wykonawczego miasta dot.:

a) braku realizacji przez ww. zadań wynikających z ustawy o repatriacji oraz uchwały RMW o nr XXIX/2234/04 z dnia 18 listopada 2004r. w sprawie trybu postępowania przy rozpatrywaniu wniosków o zapewnienie repatriantom warunków do osiedlenia się we Wrocławiu, Konstytucji RP oraz innych aktów prawnych i umów międzynarodowych, których sygnatariuszem jest RP;

- b) braku nadzoru nad wykonywaniem ww. zadań przez jednostki UMW;
- c) brak nadzoru nad jednostkami UMW i urzędnikami zobowiązanymi do realizacji przedmiotowych zadań oraz innymi przepisami wewnętrznymi urzędu;
- d) nie odpowiadanie przez Prezydenta na pisma kierowane bezpośrednio do niego.

Uzasadniając zarzuty skarżący podkreślili, iż czują się lekceważeni przez władze Wrocławia. Podkreślają, iż zostali wybrani przez Miasto do osiedlenia się w Polsce, tymczasem jego władze nie potrafią pomóc w prostych często sprawach. Mimo wielokrotnych próśb Prezydent nigdy bezpośrednio się z nimi nie spotkał, z wyjątkiem uroczystych spotkań wigilijnych. Skarżący podkreślili, iż zadania stawiane przepisami prawa realizowane są przy pomocy Fundacji NON LICET, której pracownicy nie są właściwie przygotowani merytorycznie do pomocy w zakresie płaszczyzn: ekonomicznej i materialnej (adaptacja przyznanego mieszkania, przyznanie świadczeń pieniężnych), społecznej (zorganizowanie kursów języka polskiego), adaptacyjnej i integracyjnej, psychologicznej (zapewnienie poczucia bezpieczeństwa i opieki psychologicznej), prawnej (informacja o funkcjonujących systemie prawnym, prawach i obowiązkach obywateli RP i udzielanie porad prawnych). Zdaniem skarżących zadania te fundacja wykonuje w sposób nieprawidłowy. Jako przykład wskazują próbę stosowania wobec repatriantów instytucji tzw. „interwencji kryzysowej” w okresie do czasu rejestracji ich w PUP, podczas gdy te stanowią zespół działań podejmowanych na rzecz osób i rodzin znajdujących się w kryzysie, w tym dotkniętych przemocą. Skarżący zarzucili ponadto niekompetencję pracownikom UMW odpowiedzialnym za rodziny repatriantów, którzy w ich ocenie nie wiedzą jakie działania należy podjąć w sytuacji gdy repatrianci potrzebują pomocy lekarskiej, zaś nie są ubezpieczeni. Dodają przy tym, że w Warszawie i Krakowie koszty leczenia repatriantów i ich rodzin refundowane są do czasu uzyskania ubezpieczenia zdrowotnego. Wskazują też na problem braku jednolitych stawek świadczeń pieniężnych świadczonych przez UMW przez okres 12-stu miesięcy po przyjeździe do Wrocławia. O ile w Warszawie samotna osoba otrzymuje kwotę [REDAKTOWANO] zł, a w Krakowie zagwarantowano opłacenie czynszu, zakupu jedzenia, opiekę lekarską łącznie z zakupem biletów komunikacji miejskiej, we Wrocławiu świadczeń identycznych nie ma. Skarżący podkreślili, że mocą uchwały RMW repatrianci mają zagwarantowane świadczenia z opieki społecznej, o czym jednak nie byli nigdy informowani. Nie są jednak objęci systemem świadczeń finansowych przez pierwsze miesiące, dopiero w obliczu skrajnego niedostatku zgłaszają się do MOPS-u nie mając świadomości, że świadczenia pieniężne należą im się z mocy uchwały. W przypadku jednej z rodzin zasiłek wyniósł [REDAKTOWANO] zł dla 3 dorosłych osób i w kolejnych kilku miesiącach uległ zmniejszeniu do [REDAKTOWANO] zł. Uwzględniając powyższe skarżący postulują konieczność ujednolicenia stawek pomocy, postulują też konieczność informowania ich przez odpowiedzialne podmioty o istnieniu systemu pomocowego określonego prawnie. Twierdzą ponadto, że przyjeżdżając do Wrocławia nie otrzymali żadnych informacji, które ułatwiłyby im osiedlanie się oraz funkcjonowanie w nowym społeczeństwie, takich jak m.in. telefony i namiary placówek służby zdrowia, oświatowych oraz numerów alarmowych. Powoduje to frustrację i poczucie osamotnienia. Skarżący podnoszą również okoliczność braku kursów językowych i adaptacyjnych, za które odpowiedzialna jest fundacja NON LICET. Krytykują też sposób prowadzenia kursów językowych przez Ministerstwo Edukacji, które trwają tydzień w jednym mieście – Lublinie. Skarżący sygnalizują również okoliczność braku systemu współpracy pomiędzy jednostkami UMW, DUW oraz PUP i innych, co prowadzi do wydłużenia procedur wydawania różnych dokumentów, np. prawo jazdy, czy dowód osobisty. Skarżący poruszyli również problem braku uregulowanej kwestii nostryfikacji i uznawania dyplomów popularnych zawodów oraz nie dotrzymywanie terminów ich uznania co doprowadziło do utraty kwalifikacji i potwierdzenia wykształcenia np. w zawodzie felczera, uniemożliwiając wykonywanie zawodu. W skardze przykładowo podano sytuację, w której fundacja NON LICET nie udzieliła właściwej pomocy prowadząc do opieszałego załatwiania spraw rodzin repatriantów. Wskazując na poruszone w skardze błędy skarżący postulują:

- podjęcie działań kontrolnych w stosunku do fundacji,

- przekazanie spraw rodzin repatriantów do realizacji w UMW osobom kompetentnym (do których nie zaliczają Dyrektora P. Ewę Gołąb – Nowakowską),
- traktowania ich przez Prezydenta Wrocławia oraz pracowników administracji w sposób godny oraz nie naruszający podstawowych praw obywatelskich,
- poszanowanie przez Prezydenta tego, iż są osobami wykształconymi,
- przestrzegania przez Prezydenta obowiązujących ustaw oraz odpowiadania przez niego na ich pisma.

Ustosunkowując się do skargi, Przewodniczący RM otrzymał wyjaśnienia w piśmie z dnia 25 listopada br. Podkreślono w niej, iż zarzuty stawiane pracownikom Biura Współpracy z Zagranicą odpowiedzialne w większości za kontakty z repatriantami są nieuzasadnione. Nigdy bowiem żadne z pism i próśb repatriantów nie zostały pozostawione bez odpowiedzi. Aktualnie od 1 listopada br. komórką odpowiedzialną za prowadzenie spraw repatriantów jest USC. Zasady udzielania pomocy osobom, które posiadają status repatrianta określa ustawa z dnia 9 listopada 2000r o repatriacji. Zgodnie z art. 20 formy, wysokość i tryb przyznawania pomocy repatriantom i członkom najbliższej rodziny przez j.s.t. określają organy stanowiące tych jednostek. W przypadku Miasta Wrocławia, jest nią Uchwała RMW nr XXIX/2234/04 z dnia 18 listopada 2004r. Uchwała zobowiązuje do sprowadzenia każdego roku i zapewnienia warunków, co najmniej 2 rodzin polskiego pochodzenia. Celem zapewnienia konkretnej rodzinie repatriantów warunków do osiedlenia się, właściwa komórka organizacyjna Urzędu występuje do Wydziału Lokali Mieszkalnych z wnioskiem o wskazanie odpowiednich lokali. Spośród kilku propozycji wybierany jest najlepszy wariant dla danej rodziny. Przez to kwestie związane z przydzielaniem konkretnego lokalu konsultowane są z rodzinami, jeszcze przed przyjazdem do Wrocławia. W przydzielonym mieszkaniu przeprowadzany zostaje kompleksowy remont, a także kupowane jest podstawowe wyposażenie. Zarzut więc braku zapewnienia stosownych warunków do osiedlenia na terenie gminy Wrocław jest nieuzasadniony. Należy w tym miejscu wspomnieć, iż ustawa dopuszcza dwie formy pomocy w tym zakresie, tj. zapewnienie lokalu mieszkalnego, względnie pokrycie kosztów remontu lub adaptacji lokalu. Mimo alternatywnych form Miasto Wrocław pomaga repatriantom w szerszym zakresie. Przykładem może być pomoc urzędników BWZ w uzyskiwaniu okresowych ulg w opłatach czynszowych. Niektóre z rodzin otrzymały również dodatki mieszkaniowe w wysokości 70% dopłaty do czynszu na okres 6 miesięcy. Zgłoszona przez jedną z rodzin okoliczność złego stanu lokalu (przy ul. [REDAKTOWANE]), wywołana została wskutek wadliwej eksploatacji. Miasto Wrocław realizuje również przewidziane w ustawie formy pomocy w formie tzw. aktywizacji zawodowej, zwiększające szanse na uzyskanie zatrudnienia. Wskazano przy tym sposób i formy takich działań podkreślając, iż każda z form aktywizacji zawodowej może być zastosowana tylko jeden raz. UMW współpracuje również w zakresie aktywizacji zawodowej z PUP, który zajmuje się poszukiwaniem pracy dla repatriantów. Oprócz poszukiwania pracy prowadzi on kursy i szkolenia, na które w razie potrzeby kierowane są osoby zarejestrowane w Urzędzie. Podkreślono, iż pracownicy BZW osobiście angażują się w prywatne problemy repatriantów, czego przykładem może być uzyskanie pracy w publicznym przedszkolu przez jedną z osób, zgodnie z jej wykształceniem zawodowym. Zaprzeczono również zarzutom braku organizowania kursów języka polskiego. Wskazując na art. 18 ust 2 ustawy o repatriacji podkreślono iż mocą rozporządzenia RM z 21 maja 2002r. organizatorem kursów jest minister właściwy ds. oświaty i wychowania, minister właściwy ds. szkolnictwa wyższego, albo organizacja społeczna, której to zadanie zostało zlecone przez jednego z ww. ministrów. W kwestii organizowania kursów języka polskiego, na terenie Gminy Wrocław nie obowiązuje żaden akt prawa miejscowego. Mimo to, Miasto zapewnia formę tej pomocy poprzez współpracę z fundacją NON LICET. Uważa przy tym, że wbrew zarzutom skarżących jest ona wystarczająca. Aktualnie fundacja organizuje kursy z języka polskiego, które odbywają się od 27 września br. dwa razy w tygodniu po trzy godziny. Skarżący mimo takiej możliwości nie uczestniczą w kursie. W 2010 r. osób korzystających było jedynie 8. Zdaniem przedstawiciela Prezydenta pracownicy Urzędu pomagają repatriantom w pokonywaniu procedur repatriacyjnych, zaś zarzuty skarżących stanowią daleko posuniętą i nieuzasadnioną roszczeniowość. Komisja zauważa, iż wiele zarzutów ma charakter indywidualny. Dotyczą one działań

nia, względnie braku współpracy urzędników bądź też fundacji wyznaczonej do realizacji zadań w imieniu Miasta. Stanowisko Prezydenta natomiast co do zasady zawiera wyjaśnienia w kwestiach generalnych. Ponieważ gro zarzutów nosi charakter ocen subiektywnych postępowania określonych osób, nie jest możliwa prawna ocena konkretnej sytuacji. W szczególności zaś z uwagi na brak materiałów źródłowych takich jak np. indywidualne skargi wnoszone w obliczu wadliwego postępowania urzędników. Bezspornym jest jednak, iż zadania wykonywane przez Gminę Wrocław nie powodują zaspokajania wszystkich potrzeb życia codziennego repatriantów. Rozwiązanie niektórych wymaga przyjęcia kompleksowych regulacji prawnych, jak np. wysokość i formy przyznawania zasiłków dla repatriantów, niektóre zaś należy rozwiązać podejmując decyzje indywidualne. Problem ten dotyczy np. doboru właściwych kadr urzędniczych odpowiedzialnych za kontakty z repatriantami w relacji samorząd – repatrianci. Sfera ta pozostaje jednak poza oceną formalno – prawną stanowiącą przedmiot niniejszego stanowiska. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 2, przeciw – 0, wstrzymało się – 2 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

8) skargi Pani [redacted] na Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego we Wrocławiu – **druk nr 426/11.** Pismem z dnia 17 października 2011r. Pani [redacted] złożyła skargę na działalność Dyrektora Zarządu Zasobu Komunalnego we Wrocławiu, zarzucając mu przewlekłość i opieszałość w załatwianiu spraw. W kwietniu br. skarżąca wystąpiła do ZZK z wnioskiem o informację dotyczącą wysokości zadłużenia najmowanego od Gminy mieszkania komunalnego przy ul. [redacted] we Wrocławiu oraz nr konta. W odpowiedzi na wniosek pismem z maja br. wezwano skarżącą do uzupełnienia wniosku informując, iż wnioskowaną informację otrzyma odrębnym pismem. Mimo ponownego pisma w lipcu 2011r. kierowanego do ZZK z propozycją spłaty zadłużenia, skarżąca jak twierdzi do chwili obecnej nie otrzymała żadnej odpowiedzi. Podnosi przy tym, iż od 2003r. mieszka w Wiśle. Początkowo doręczano jej na nowy adres wszelkie pisma, podczas gdy od 2007r. zmieniono praktykę nadając je na adres wrocławski. Nie otrzymuje więc żadnych pism. Twierdzi, że pieniądze wpłacać będzie na jedyne dostępne konto internetowe wskazane przez ZZK, którym jest prawdopodobnie konto utworzone na potrzeby procedur przetargowych. W skardze zawarty jest również zarzut dotyczący braku reakcji na wniosek o umorzenie zaległości, który złożyła przed kilku laty. Do chwili obecnej nie otrzymała żadnej odpowiedzi. Z wyjaśnień oraz dokumentacji zebranej w sprawie wynika, iż skarżąca najmuje od Gminy Wrocław mieszkanie komunalne położone przy ul. [redacted] we Wrocławiu. Pismem z dnia 15.04.br. skarżąca zwróciła się do ZZK o rozłożenie na raty długu egzekwowanego przez Gminę za pośrednictwem komornika. We wniosku zawarła również prośbę o doręczanie korespondencji na adres w Wiśle oraz cyt. „proszę również o podanie numeru konta do dokonywania wpłat rat zaległości”. Pismem z dnia 16.05.2011r. otrzymała odpowiedź, w której ZZK poinformował, iż wniosek z dnia 2008r. o umorzenie zaległości został pozostawiony bez rozpoznania, gdyż nie uzupełniła brakujących danych. Została też pouczone o nowej regulacji dotyczącej umarzania zaległości. W piśmie poinformowano także skarżącą, iż wysokość zadłużenia zostanie jej podana w późniejszym terminie po uzyskaniu w tym zakresie informacji od komornika. Odrębnym pismem z dnia 06.06.br. ZZK poinformowało Panią [redacted] – współdłużnika – o pozostawieniu bez rozpoznania wniosku o udzieleniu ulgi w spłacie z dnia 29.12.2009r. z uwagi na nie uzupełnienie wniosku. Pismem z dnia 14.11.2011r. (data wpływu do kancelarii ogólnej 18.11.2011r.) przekazano skarżącej nr konta Gminy, udzielono też informacji, iż wniosek z 15.04.br. o rozłożenie na raty pozostał bez rozpoznania z uwagi na braki dotyczące danych Pani [redacted]. Udzielono również skarżącej informacji nt. wysokości aktualnego zadłużenia. Rozstrzygając zarzut wysyłania korespondencji od 2007r. na nieaktualny adres skarżącej, uznać należy, iż w świetle przedstawionej dokumentacji nie jest on zasadny. I tak np. pisma z dnia 04.02.2010r., 18.11.2009r. czy 29.09.2009r. kierowane są do Wisły. Zarzut dotyczący braku informacji o sposobie rozpatrzenia wniosku z 2008r. o umorzenie zaległości również nie jest uzasadniony. ZZK bowiem sygnalizował o możliwości pozostawienia wniosku bez rozpoznania, o ile ten nie zostanie formalnie uzupełniony. Wobec braku jednak formalnej informacji

przekazanej skarżącej o takim rozstrzygnięciu na posiedzeniu Komisji zalecono Dyrektorowi ZZK skorygowanie przyjętych w tym zakresie praktyk, co zostało uwzględnione. Nie można podzielić zarzutów skargi w zakresie braku odpowiedzi na pismo z dnia 15.04.2011r. Ta bowiem została doręczona skarżącej jednak kilka miesięcy później. Wydaje się również nieuzasadniony zarzut nie udzielenia informacji o nr konta wierzyciela (Gminy). W piśmie skarżącej z kwietnia znajduje się zdanie o treści cyt. „proszę również o podanie numeru konta do dokonywania wpłat rat zaległości”, które nie rozstrzyga jednak o jakie konto chodzi, wskazane przez komornika czy gminy. Przedłożona dokumentacja w sprawie potwierdziła, iż skarżąca wielokrotnie otrzymywała informację na ten temat. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 4, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi;

9) skargi Państwa [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] na Dyrektora Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta we Wrocławiu – **druk nr 427/11**. Pismem z dnia 3 listopada 2011r. Państwo [REDAKTOWANE] i [REDAKTOWANE] złożyli skargę na działalność Dyrektora ZDiUM we Wrocławiu. W skardze zarzucono beczynność a to w zakresie baku reakcji na wniosek o ustawienie znaku drogowego na skrzyżowaniu ul. [REDAKTOWANE] z łącznikiem [REDAKTOWANE] łącznik przy nr [REDAKTOWANE] do ul. [REDAKTOWANE] (Obręb Osobowice, AM 20, działka nr 77) zakazującego wjazdu z wyłączeniem mieszkańców ul. [REDAKTOWANE] (zgodnie z mpzp). Dodatkowo skarżący zarzucili naruszenie prawa przez Dyrektora w postaci tolerowania stanu faktycznego niezgodnego z prawem, tj. dopuszczenia dojazdu do posesji przy ul. [REDAKTOWANE] od strony ul. [REDAKTOWANE], co jest niezgodne z mpzp, podczas gdy odmiennego zdania jest Dyrektor ZDiUM. Wskazując na zapisy mpzp, skarżący zauważa, iż „dojazd samochodem do terenu dopuszcza się wyłącznie z ciągu pieszego oznaczonego na rysunku planu symbolem 2 KD-P”, czyli wyłącznie od ulicy [REDAKTOWANE]. Analiza materiału, w tym wyjaśnień złożonych w sprawie prowadzą do wniosku, iż Dyrektor ZDiUM co do zasady przyznał, iż takie rozwiązanie komunikacyjne w mpzp zostało przyjęte, jednak podkreślił, iż sam plan nie rodzi obowiązku utwardzenia łącznika pomiędzy ul. [REDAKTOWANE] a ul. [REDAKTOWANE] oraz w/w ulic, zaś wydzielenie ma jedynie charakter planistyczny. Komisja podziela to stanowisko w pełni. Na okoliczność zarzutów, ZDiUM przeprowadził wizję w terenie, w której wyniku, ustalił iż stan dróg tych ulic jest dostateczny i nie niesie niebezpieczeństwa dla ruchu drogowego. Samo rozwiązanie zaś komunikacyjne obowiązujące aktualnie nie narusza przepisów mpzp. Wobec okoliczności, iż wyodrębnienie drogi lub zjazdu w formie planistycznej nie nakłada na Gminę Wrocław obowiązku realizacji takiej inwestycji w określonym terminie, uznać należy, iż skarżący nie mają interesu prawnego w domaganiu spełnienia roszczeń określonych w skardze. Ustosunkowując się do żądania ustawienia znaku we wskazanym przez skarżących miejscu, uznać należy, iż mpzp zawiera normy generalne, przedmiotowe, nie zaś podmiotowe. Skoro jak wynika z wyjaśnień Dyrektora ZDiUM spełnienie w tych warunkach oczekiwań skarżących doprowadzi do przerywania ciągu komunikacyjnego, pozbawiając mieszkańców budynku przy ul. [REDAKTOWANE] dostępu do drogi publicznej, reakcja ZDiUM w tym zakresie jest nieuzasadniona. Wnioski takie można formułować, przy uwzględnieniu okoliczności braku przepisów regulujących terminy budowy określonych dróg. W świetle obowiązujących przepisów prawa oraz ustalonego stanu faktycznego i prawnego, w ocenie Komisji brak jest podstaw do uwzględnienia skargi. Skarżącemu natomiast pozostaje możliwość dochodzenia stosownych roszczeń na drodze postępowania cywilnego. Mając powyższe na uwadze Komisja, w wyniku głosowania (za – 3, przeciw – 0, wstrzymało się – 0 radnych), postanowiła wnioskować o nieuwzględnienie przedmiotowej skargi.

Ad. III.

Następnie Komisja zapoznała się z treścią korespondencji:

1) Odpowiedź Dyrektora Departamentu Infrastruktury i Gospodarki, Pani Elżbiety Urbanek na pisma Rady Osiedla Nadodrże, skierowane do Prezydenta Wrocławia dot. zajęcia stanowiska w sprawie udrożnienia odcinka drogi łączącego ul. Jedności Narodowej a ul. Trzebnicką poprzez połączenie ulic Rychtańskiej z Zakładową. Komisja przyjęła treść pisma do wiadomości;

2) Pismo Pana [REDAKTED] skierowane do Straży Miejskiej (do wiadomości Komisji) dot. wyjaśnienia braku reakcji ze strony Straży Miejskiej na nieprawidłowo zaparkowane pojazdy przy ul. Rogowskiej na odcinku między ul. Strzegomską, a Komorowską i dalej w kierunku ul. Zemskiej. Komisja postanowiła zwrócić się do Straży Miejskiej z prośbą o poinformowanie jej o treści zajętego przez Straż Miejską stanowiska w tej sprawie;

3) Pisma Pani [REDAKTED] i Pani [REDAKTED] (kandydatów na ławników) dotyczące odwołania od postanowienia RMW w sprawie pozostawienia bez dalszego biegu wniosków na ławnika. W odpowiedzi na pismo z dnia 29 października 2011 roku, Komisja postanowiła poinformować zainteresowane, iż procedura oraz zasady wyboru ławników uregulowane zostały w ustawie z dnia 27 lipca 2001r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 98, poz. 1070 ze zm.). Stosownie do postanowień art. 160 § 1 ustawy, ławników do sądów okręgowych oraz do sądów rejonowych wybierają rady gmin, których obszar jest objęty właściwością tych sądów - w głosowaniu tajnym. Zarówno przepisy komentowanej ustawy jak i ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) nie przewidują postępowania odwoławczego, uprawniającego kandydata na ławnika do kwestionowania rozstrzygnięcia organu stanowiącego samorządu terytorialnego (rady). Wobec powyższego nie jest możliwe merytoryczne rozpatrzenie przedmiotowych wniosków (odwołań). Zwrócić należy w tym miejscu uwagę, iż ławnikiem może zostać osoba, która spełnia warunki określone w art. 158 wskazanej wyżej ustawy. Zgodnie z pkt. 4 paragrafu 1, ławnikiem może być wybrany ten, kto jest zatrudniony, prowadzi działalność gospodarczą lub mieszka w miejscu kandydowania co najmniej od roku. Brak zatem którejs z okoliczności wskazanych w art. 158 ustawy nie pozwala na wybór takich osób na ławników (tak np. Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 22 sierpnia 2003 r. sygn. II AKo 126/03). Skoro kandydatki kandydowały we Wrocławiu, winny być zatrudnione, prowadzić działalność gospodarczą lub mieszkać w miejscu kandydowania co najmniej od roku. Warunek ten nie został spełniony. W tych okolicznościach ze względu na nie spełnienie warunków opisanych w art. 158 ustawy podjęto decyzję o pozostawieniu wniosków bez rozpoznania.

Ad. IV.

W tym miejscu członkowie Komisji przystąpili do wyboru Wiceprzewodniczącego Komisji w związku z rezygnacją radnego Macieja Zielińskiego z mandatu radnego, a tym samym członka i wiceprzewodniczącego Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa. Do pełnienia tej funkcji zgłoszono kandydaturę Pana Sebastiana Lorenca, który wyraził zgodę na kandydowanie. W wyniku głosowania (za - 4, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) Wiceprzewodniczącym Komisji Praworządności i Bezpieczeństwa został Pan Sebastian Lorenc.

Ad. V.

Komisja przeszła do zatwierdzenia protokołów: nr 21/2011 z dnia 25 października 2011r. i nr 22/2011 z 14 listopada 2011r. W wyniku głosowania (za - 4, przeciw - 0, wstrzymało się - 0 radnych) dokumenty te zostały przyjęte.

Ad. VI.

Wolnych wniosków nie zgłoszono.

Następnie Przewodniczący Komisji zaproponował, aby kolejne posiedzenie odbyło się dnia 5 grudnia 2011r. (poniedziałek) o godz. 15.30, w sali nr 302.

Przewodniczący Komisji
Krzysztof Kilarski

Kilarski

Protokół sporządziła:
Elżbieta
Bocheńska - Zarzycka

Bocheńska - Zarzycka